

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoSr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817214180
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817214180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne D. A., bytom K., M. S. XXX/XX/XX proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8Csr/1/2017-47 zo dňa 22. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp.zn. SRSApA01676/17 zo dňa 13.11.2017 a výrokom II. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 3 ods. 1 a ods. 3 písm. a) a b), § 45ods. 1 a 3, § 46 ods. 1 a 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku z viacerých dôvodov, podľa ktorých žalovaný nepreukázal v danej veci platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách ako aj splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zmluvu treba považovať pre jej chýbajúce náležitosti za bezúročnú a bezpoplatkovú, nakoľko neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, výšku a počet a termíny splátok istiny a úrokov, RPMN a priemernú RPMN. Taktiež Dohoda o uznaní záväzku je absolútne neplatným právnym úkonom, žalovaný nepredložil žiadnu plnú moc, na základe ktorej by VÚB a.s. splnomocnila spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. na uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 12.02.2010 bola medzi žalobkyňou a Consumer finance Holding a.s. uzavretá úverová zmluva č. 34655611. Dňa 23.11.2015 uzatvorila VÚB a.s. zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky na žalovaného voči žalobkyni vo výške 496,40 eur. Po postúpení predmetnej pohľadávky strany medzi sebou uzavreli dohodu, na základe ktorej žalobkyňa uznala predmetný záväzok a zaviazala sa ho uhradiť v splátkach. Súčasťou dohody pre prípad vzniku sporu bola uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa si neplnila svoje povinnosti riadne a včas, tak žalovaný inicioval rozhodcovské konanie, v ktorom pod sp.zn. SRSApA01676/17 rozhodcovský súd dňa 13.11.2017 zaviazal žalobkyňu na úhradu dlhu. Následne sa žalobkyňa domáhala zrušenia predmetného rozsudku, pretože rozhodcovský súd rozhodol v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, výkon rozsudku je v rozpore s verejným poriadkom a vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia. Súd sa zaoberal námietkou neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, pričom žalobkyňa opakovane tvrdila, že v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalovaného VÚB a.s. na žalovaného, nemohol žalovaný vstúpiť do práv veriteľa ako jeho právny nástupca, nemohol platne uzavrieť dohodu o uznaní a splátkach a taktiež rozhodcovskú zmluvu. Súd dospel k záveru, že táto námietka je dôvodná. Ako predbežnú otázku riešil, či uzavretá rozhodcovská zmluva je platná a či mohla byť podkladom pre to, aby založila právomoc rozhodcovského súdu. Súd mal za to, že v rozhodcovskom konaní žalovaný nebol aktívne vecne legitimovaným. Žalovaný nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení, ktorá pre platné postúpenie vyžadovala predchádzajúcu výzvu na úhradu omeškaných splátok, lehotu 90 dní od doručenia a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalovaný v konaní predložil ako listinný dôkaz list zo dňa 02.11.2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku“ spolu s doručenkou zo dňa 09.11.2012. V konaní tento listinný dôkaz list žalovaný považoval za výzvu a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu. Súd mal oboznámením sa predmetným listinným dôkazom preukázané, že vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu nemožno považovať za výzvu a splnenie podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu mal žalovaný postupovať v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, čo by súd potom mohol považovať splnenie podmienok na získanie aktívnej legitimácie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v danom smere poukazuje aj na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn. 15Csr/1/2017 alebo rozhodnutie KS TN 6Co/405/2016, kde bolo ustálené, pokiaľ postúpenie nezohľadňuje splnenie podmienok v zmysle zákona o bankách a nepreukáže doručenie výzvy banky dlžníkovi, nie je možné platne založiť aktívnu legitimáciu v rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na nesplnenie vyššie opísaných skutočností a to neunesenie dôkazného bremena v tom smere, že banka pred postúpením vyzývala žalobkyňu k zaplateniu pohľadávky, v akom rozsahu a či takáto výzva bola riadne doručená súd mal za to, že žalovaný nebol v rozhodcovskom konaní aktívne vecne legitimovaným. Súd mal ďalej za to, že spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu nemôže uzavrieť hocikto, ale len osoba dodávateľa, pričom žalovaný toto postavenie nemal a nenadobudol ho ani v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je preto neplatná. Okrem toho vzhľadom na spôsob dojednávania a uzatvorenia tejto dohody, je neplatná i preto, že nebola individuálne dojednaná. Spôsob akým vopred pripravený formulár predkladá žalovaný na podpis spotrebiteľovi, keď súčasne spotrebiteľovi podsúva podpis uznávacieho prejavu, dohodu o splátkach, je nekalou obchodnou praktikou, pretože spotrebiteľ podpisuje dohodu o uznaní záväzku v nevedomosti, v stave naliehania a tvrdenie, že má možnosť zmluvu nepodpísať je len formálne. V zmysle rozhodnutia KS TN sp.zn. 17Co/234/2013 súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdánlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Súd má za to, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Z uvedených dôvodov rozhodcovský súd nemal právomoc konať vo veci, preto súd zrušil rozhodcovský rozsudok v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Súd úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalovaný svojím odvolaním podaným včas napadol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v posledných rokoch právny poriadok Slovenskej republiky v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie, a to nielen implementáciou Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ale významnou v tejto oblasti bola aj novela Občianskeho zákonníka, účinná od 01.01.2008, ktorá explicitne uviedla (§ 53 ods. 4 písm. r/), že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednejanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Zdôraznil, že žalovaný sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy so žalovanou postupoval prísne podľa pravidiel vymedzených právnymi predpismi. Žalovaná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne. Žalovaný predložil súdu tiež dotazník, ktorý vyplnil a podpísala sama žalobkyňa. Tento dotazník v jednoduchých tézach osvedčuje zrozumiteľnosť a vážnosť vôle dlžníka - žalobkyne uzavrieť Dohodu, ako aj Rozhodcovskú zmluvu, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznať a podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Žalobkyňa k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebola žiadnym spôsobom nútená. Jej rozsah a text nie je rozsiahly, ani zložitý, aby jej obsahu nemohol porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Uviedol, že ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať

v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Žalovaný tiež poukázal na ust. § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Cieľom tejto úpravy je preto umožniť spotrebiteľovi rozhodnúť sa, kde uplatní svoje právo. Vzhľadom na to, že žalovaný splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, nie je dôvod na to, aby súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy za neplatné, alebo za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pohľadávka vzniknutá z uvedenej Zmluvy bola následne postúpená na žalovaného Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.11.2015, pričom postupcom bola spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. Špecifikácia postúpenej pohľadávky vyplýva z Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávky. Podaním zo dňa 07.12.2015 bolo postupcom žalobkyni oznámené postúpenie pohľadávky, preto od tohto momentu bola žalovaná oboznámená s tým, kto je veriteľom pohľadávky zo Zmluvy. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 a Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013. Zastáva názor, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalovaného v rozhodcovskom konaní ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Žalovaný zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z cit. ust. nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona o bankách nezakladá občianskoprávnú povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalobkyni, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 podľa ktorého je účelom § 92 zákona o bankách úprava výnimiek z bankového tajomstva a ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Z uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 zákona o bankách. Vzhľadom k uvedenému ma žalovaný za to, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalovaného ako postupníka pohľadávky. Žalobkyňa bola pred postúpením pohľadávky vyzvaná na úhradu dlžného zostatku pohľadávky, a to podaním zo dňa 02.11.2012, v zmysle ktorej ju pôvodný veriteľ vyzval na úhradu sumy 804,54 eur v lehote do 10 dní odo dňa doručenia tohto podania. Žalobkyňa však dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradila. Vzhľadom na uvedené je zrejme, že právny predchodca žalovaného splnil všetky podmienky na platné postúpenie pohľadávky. Na záver navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne, resp. v zmysle ust. § 389 CSP ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje po všetkých stránkach za správne. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného zmluvu č. 34655611 zo dňa 12.02.2010, z ktorej vzniknutá pohľadávka právneho predchodcu žalovaného (postupcu) bola zmluvou o postúpení pohľadávok dňa 23.11.2015 postúpená na žalovaného, spoločnosť

EOS KSI Slovensko, s.r.o. (postupník). Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili následne dňa 14.12.2015 Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ku ktorým bol priložený dotazník vyplnený a podpísaný žalobkyňou v ten istý deň, t.j. 14.12.2015. Nakoľko si žalobkyňa neplnila svoje povinnosti riadne a včas, žalovaný podal návrh na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania, o ktorom bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp.zn. SRSAspA01676/17 zo dňa 13.11.2017 tak, že žalobkyňu (v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní označenú ako žalovaná) zaviazal zaplatiť žalovanému, spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 35724803 (v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní označenom ako žalobca) sumu 144,70 eur, úrok z omeškania vo výške 34,01 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 132,08 eur od 20.05.2017 do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 eur a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 61,06 eur, to všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 20,- eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Žalobkyňa sa v danej veci podanou žalobou domáhala zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku, ktorý súd prvej inštancie zrušil napadnutým rozhodnutím.

6. S prihliadnutím na rozsah a dôvody uvádzané v odvolaní sa odvolací súd zaoberal tvrdeniami žalovaného, ktorými napadol právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov, keď tento na základe vykonaných dôkazov dospel k záverom, že žalovaný nebol v rozhodcovskom konaní aktívne vecne legitimovaným z dôvodu neplatného postúpenia bankovej pohľadávky pre nedodržania podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu nepovažoval za výzvu dlžníkovi (žalobcovi) k zaplataeniu pohľadávky, pričom žalovaný v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky nemal a nenadobudol postavenie dodávateľa, čo spôsobilo neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy okrem ďalšieho dôvodu, ktorým je skutočnosť, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, a preto z uvedených dôvodov nemal rozhodcovský súd právomoc konať vo veci, čo predstavoval dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 45 ods. 1 písm. e) zák. č. 355/2014 Z.z.

7. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne právne posúdil keď uzavrel, že v tomto prípade existujú viaceré dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku a podanej žalobe vyhovel.

8. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej aj „zák. č. 335/2014 Z.z.“) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

9. Podľa § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101>> alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101>> a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania

vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Podľa § 45 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

11. Podľa § 46 ods. 1 a 2 zák. č. 355/2014 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101>>, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

12. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku je právnym nástrojom, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby proces poskytnutia právnej ochrany účastníkom konania pred rozhodcovskými súdmi mal rovnaké atribúty ako poskytovanie ochrany všeobecnými súdmi a zároveň zabezpečiť kontrolu nad zákonnosťou a spravodlivosťou rozhodnutí rozhodcovských súdov. Na rozdiel od konania na všeobecnom súde rozhodcovské konanie spravdla nepodlieha preskúmaniu odvolacou inšinciou. V zmysle zák. č. 335/2014 Z.z. tak bola súdom zverená kompetencia preskúmať v zmysle ust. § 45 ods. 1 cit. zák.

rozhodnutie rozhodcovských súdov z procesnej aj hmotnej stránky. Zo zákona sú povinné preskúmať okrem preverenia právomoci rozhodcovského súdu najmä to, či rozhodcovský súd vec správne právne posúdil, či účastník rozhodcovského konania nebol zviazaný na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom alebo s dobrými mravmi, alebo či rozhodcovský súd nerozhodol v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa.

18. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď v zmysle zák. č. 335/2014 Z.z. preveril dôvody, pre ktoré sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku a po dôjdení k záveru, že žaloba je dôvodná, správne zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok. Pre tento záver podľa názoru odvolacieho súdu postačovalo zistenie, že bol splnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 45 ods. 1 písm. e) zák. č. 335/2014 Z.z. a to, že v danej veci existuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

19. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy č. 34655611 vystupovala ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, t.j. vystupovala ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Občiansky zákonník) a právny predchodca žalovaného pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, t. j. vystupoval ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 Občiansky zákonník). V konečnom dôsledku túto skutočnosť ani odvolateľ nenamietal.

20. Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvej inštancie pojem "individuálne dojednané zmluvné ustanovenie" vyložil v súlade s doterajšou praxou súdov Slovenskej republiky ako aj Súdneho dvora EÚ. Tieto vyznievajú v takom zmysle, ako boli interpretované a aplikované súdom prvej inštancie, t.j. že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán /§ 3 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/>>/. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli. Platí, že ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať stály rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožňuje s právnym posúdením súdu prvej inštancie o neprimeranosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ktorú strany uzavreli dňa 14.12.2015. Táto bola predložená žalobkyni na formulári a preto nemohla jej obsah ovplyvniť, v dôsledku čoho ju nemožno považovať za individuálne dojednanú.

21. Vznik spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec žalovaného najprv poučil žalobkyňu a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačené poučenie žalovaného v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy odvolací súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov spotrebiteľského rozhodcovského konania. Žalovaný si tak v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku, je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Uvedený záver preto nemôže zvrátiť ani priložený dotazník.

22. Za neprimeranú je potrebné považovať zmluvnú podmienku v danej veci, obsiahnutú v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve, ktorú predkladal žalovaný žalobkyni na formulári, pričom nebola individuálne dojednaná a jej obsah žalobkyňa ani nemohla ovplyvniť. Žalovaný mohol na základe predmetnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie stálemu rozhodcovskému súdu, ktorý sám určí a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Výber stáleho rozhodcovského súdu pritom uskutočnil jednostranne sám veriteľ, ktorý zostavil znenie spotrebiteľskej

rozhodcovskej zmluvy. Vychádzajúc z komplexnej úpravy spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné považovať takúto rozhodcovskú zmluvu v celosti za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05).

23. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že nakoľko v predmetnom prípade bola uzavretá neplatná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, táto nemohla platne založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu, v danom prípade Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava na prejednanie vecí a ani na vydanie rozhodnutia. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo 1/2012).

24. Taktiež odvolací súd zároveň poukazuje na to, že štandardná formulárová zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po podpise zmluvy právo túto odmietnuť (resp. od nej odstúpiť). Navyiac od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy.

25. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nemá ako prameň komunitárneho práva horizontálny priamy účinok, ale existuje komunitárna povinnosť interpretovať vnútroštátne právo komunitárne konformným spôsobom. Uvedené zákonné ustanovenie § 45 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je pritom podľa súdnej praxe plne aplikovateľné aj na naplnenie čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle ktorého členské štáty Európskej únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

26. Odvolací súd zároveň uvádza, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu. Ak je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská zmluva a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (k tomu vid' aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24. februára 2011).

27. Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v danom prípade správne právne posúdil spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný stálym rozhodcovským súdom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a správne preto z dôvodu podľa ust. § 45 ods. 1 písm. e) zák. č. 355/2014 Z.z. zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA01676/17 zo dňa 13.11.2017.

28. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcu obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005). Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nezaoberal odvolacou námietkou žalovaného týkajúcou sa platnosti postúpenia pohľadávky zo strany jeho právneho predchodcu, keď zistené závery súdu prvej inštancie a následné právne posúdenie veci dostatočne odôvodňujú záver o zrušení predmetného rozhodcovského rozsudku z dôvodu vyššie uvedeného podľa ust. § 45 ods. 1 písm. e) zák. č. 355/2014 Z.z.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu jej plného úspechu v odvolacom konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).